

Псалм 73 (По слав. 72). Асафов псалом.

1 Благ е наистина Бог към Израиля, Към **чистосърдечните**.
2 **А колкото за мене**, нозете ми почти се отклониха. Без малко бяха се подхлъзнали стъпките ми. 3 Защото **завидях** на надменните, Като гледах благоденствието на нечестивите. 4 Понеже не се притесняват при умираването си, Но тялото им е тлъсто. 5 Не са в **общите човешки трудове** Нито са **измъчвани**, като другите човеци. 6 Затова гордостта като верижка окръжава шията им, Насилието ги облича като дреха. 7 Очите им изпъкват от тлъстина; Мечтанията на сърцето им се превишават. 8 Присмиват се и говорят нечестиво за насилие: Говорят горделиво, 9 Издигат устата си до небето, И езикът им обхожда земята. 10 Затова отбиват се при тях **людете му**; И вода с пълна чаша се изпива от тях. 11 И казват: От где знае Бог? И: Има ли знание у Всевишния? 12 Ето, такива са нечестивите! винаги са благополучни! Умножават богатство!

Псалм 10:4 Нечестивият, от гордостта на лицето си казва: **Господ няма да издири**; Всичките му помисли са, че няма Бог.

13 Наистина аз съм напразно очистил сърцето си, И съм измил в невинност ръцете си, **14 Тъй като съм измъчван цял ден, И наказван всяка заран**. 15 Ако речех да говоря така, Ето, изневерил бих на поколението на чадата Ти; 16 И мислех как да разбера това, Но ми се виждаше **много мъчно**,

Исая 49:4 Но аз си рекох: Напразно съм се трудил, За нищо и напусто съм изнурявал силата си; Все пак, обаче, правото ми е у Господа, И наградата ми е у моя Бог.

17 До като влязох в Божието светилище И размишлявах върху сетнината им.

18 Ти наистина си ги турил на плъзгави места, Тръшнах си ги на разорение. 19 Как изведнъж стигат в запустение! Съвършено се довършват от ужаси. 20 Както се презира съновидение, когато се събуди някой, Така и Ти, Господи, **когато се събудиш**, ще презреш образа им,

21 Но тогава моето сърце кипеше. И чреслата ми се измъчваха. 22 До толкова бях обезумял и не разбирах! Бях като скот пред Тебе.

23 Обаче аз винаги съм с Тебе, **Ти ме хвана за дясната ми ръка**. 24 **Чрез съвета Си ще ме водиш, И подир това ще ме приемеш в слава**.

Матей 26:39 И като пристъпи малко напред, падна на лицето Си, и се молеше, казвайки: Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша; не обаче, както Аз искам, но както Ти искаш.

25 Кого имам на небето освен Тебе? И на земята не желая друго освен Тебе. 26 Чезне плътта ми и сърцето ми; Но Бог е сила на сърцето ми и вечния ми дял. 27 Защото, ето, тия, които се отдалечават от Тебе ще погинат; **Ти изстребваш всички, които като блудници Те оставят**. 28 Но за мене е добре да се приближа при Бога; Тебе, Господи Иеова, направих прибежището си, За да възгласявам всичките Твои дела.